

Edelherten in de Oostvaardersplassen.

Foto Arie Kievit

De edelherten die al op de dodenlijst stonden, krijgen in afwachting van een nieuw besluit van de provincie Flevoland uitstel van executie (Ten eerste, 4 februari). Frans Vera, geestelijk vader van de Oostvaardersplassen, kan weer opgelucht ademen.

Zijn jongensdroom begon steeds meer op een nachtmerrie te lijken. Het was ook hoog gegrepen: een heuse Serengeti in het hart van het dichtbevolkte Nederland. De natuur hield zich niet aan de vooraf opgestelde rapporten en had haar eigen

loop. Ruim 30 jaar begrazing leverde een kale vlakte op, waarin de uitgezette grote grazers een kummervol bestaan leidden en de vogelstand dramatisch kelderde. In plaats van een ecologisch hoogwaardig fenomeen werden de Oostvaardersplassen een strijdtoneel voor ecologen, Europese wetgevers, de provincie, beheerders en actievoerders.

Het was een onuitvoerbaar en onzalig plan. Natuurlijke processen houden zich niet aan kleinschalige beunhazerij. Laat de heckrunderen en konikpaarden

terugkeren naar waar ze in echte steppen kunnen grazen, draven en doodgaan. Laat met een aanpassing in Natura 2000 alles weer tot groei en bloei komen, waarbij niet het maakbaarheidsprincipe leidend is, maar een juist gevoel voor de verhouding mens-natuur. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

Maria Quist,

voormalig werknemer Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten, Sovon Vogelonderzoek en de Werkgroep Roofvogels Nederland
Dwingeloo